

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **G.K.**

oskarżonego z art. 212 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 31 lipca 2026 r.,

wniosku obrońcy oskarżonego

o zasądzenie kosztów procesu z tytułu zastępstwa procesowego

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 632 pkt 1 k.p.k., art.

636 § 3 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 6

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie

opłat za czynności adwokackie (j.t.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1800)

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od oskarżycielki prywatnej A.D. na rzecz oskarżonego G.K. kwotę 1 925,65 zł (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia pięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem wydatków za obronę oskarżonego przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Obrońca oskarżonego G.K. z wyboru wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o zasądzenie na rzecz oskarżonego G.K. od oskarżycielki prywatnej A.D. kosztów procesu, tj. uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym oraz

przejazdu z miejsca zamieszkania oskarżonego do Sądu Najwyższego na rozprawę kasacyjną i z powrotem w kwocie 9 305,65 zł, w związku z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2025 r. o oddaleniu kasacji oskarżycielki prywatnej jako oczywiście bezzasadnej. Do wniosku załączył dwie opłacone przez G.K. faktury (fakturę VAT nr [...] do paragonu nr [...] z dnia 7 maja 2025 wraz z raportem fiskalnym dobowym z tego samego dnia oraz fakturę VAT nr [...] do paragonu nr [...] z dnia 16 czerwca 2025 r. wraz z paragonem fiskalnym z tego samego dnia) i potwierdzenie przelewu kwoty 7 380,00 zł z rachunku oskarżonego, a także wskazał na wydatki w postaci kosztów przejazdu autem oskarżonego na trasie L.-W.-L. na rozprawę w dniu 20 maja 2025 r. obliczone według stawki 1,15 zł za kilometr $\times$ 340 kilometrów (k. 103-106).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy należy uznać za słuszny co do zasady.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z art. 626 § 2 k.p.k., jeśli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w związku z wyraźnym odesłaniem przez art. 637a k.p.k.

O ile w postanowieniu kończącym postępowanie kasacyjne w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2025 r.) rozstrzygnięto co do zasady o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem (obciążono nimi oskarżycielkę prywatną zgodnie z art. 636 § 3 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.), to z uwagi na brak stosownego wniosku obrońcy oskarżonego nie rozstrzygnięto o kosztach poniesionych przez G.K. Oskarżony został w niniejszej sprawie uniewinniony, zatem zgodnie z art. 632 pkt 1 k.p.k. (a także ww. zasadą), koszty procesu w sprawach z oskarżenia prywatnego ponosi oskarżycielka prywatna A.D.

W myśl art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. do kosztów procesu podlegających zwrotowi należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego

obrońcy. W zakresie postępowania kasacyjnego zasadniczo obejmują one wynagrodzenie obrońcy za sporządzenie i wniesienie kasacji/odpowiedzi na kasację oraz za obronę przed Sądem Najwyższym. Jak wynika z treści wniosku oraz akt sprawy, obrońca oskarżonego w postępowaniu kasacyjnym wykonał wyłącznie jedną z wymienionych wyżej czynności, mianowicie reprezentował oskarżonego przed Sądem Najwyższym na rozprawie kasacyjnej w dniu 20 maja 2025 r. (protokół k. 98). Za wskazaną czynność oskarżony poniósł koszty opiewające na kwotę 8 856,00 zł określone jako „honorarium adwokackie” (faktury/paragony datowane na 7 maja 2025 r. i 16 czerwca 2025 r.; k. 105-106, potwierdzenie przelewu k. 104), a także dodatkowe koszty związane z przejazdem własnym pojazdem na rozprawę kasacyjną na trasie L.-W.-L. w kwocie 449,65 zł.

Stosownie do dyspozycji § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (j.t.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1800, dalej cyt. jako rozporządzenie), wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich może zawierać oświadczenie o wysokości kosztów obciążających stronę z tytułu wynagrodzenia adwokata. W braku takiego oświadczenia, opłatę ustala się w wysokości odpowiadającej stawce minimalnej, chyba że okoliczności określone w § 15 ust. 3 przemawiają za innym jej ustaleniem.

Wobec złożenia w przedmiotowym wniosku oświadczenia o wysokości kosztów obciążających oskarżonego z tytułu wynagrodzenia adwokata, uniewinniony prawomocnie G.K., jako wygrywający proces na etapie postępowania kasacyjnego, powinien uzyskać zwrot całości poniesionych kosztów związanych z tym postępowaniem, które to - zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego - należy ustalić bacząc na treść § 15 ust. 3 oraz § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia (zob. postanowienia SN: z dnia 29 lipca 2022 r., III KK 72/21, LEX nr 3482106; z dnia 13 października 2022 r., V KK 49/22, LEX nr 3509710; z dnia 13 października 2022 r., V KK 218/21, LEX nr 3511321). W myśl § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia, stawka minimalna za obronę przed Sądem Najwyższym wynosi 1 200 zł. Wobec tego, że obrońca z wyboru G.K. reprezentował swojego mocodawcę w toku rozprawy kasacyjnej, żądanie będące przedmiotem wniosku w tym zakresie (1 476 zł) należało uznać za uzasadnione. Co zaś się tyczy pozostałego zakresu

honorarium adwokackiego (8 856,00 zł), to żądana kwota przekracza sześciokrotność stawki minimalnej (§ 15 ust. 3), którą wyznacza w tym wypadku § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia (7 200,00 zł), i jako taka nie jest w żaden sposób uzasadniona. Dlatego Sąd Najwyższy zasądził od oskarżycielki prywatnej A.D. na rzecz oskarżonego G.K. koszty procesu tytułem uzasadnionych wydatków, w tym za obronę oskarżonego przed Sądem Najwyższym oraz za przejazd z miejsca zamieszkania oskarżonego do Sądu Najwyższego na rozprawę kasacyjną i z powrotem w łącznej kwocie 1.925,65 zł, tj. kwotę 1.476,00 zł (za obronę) oraz 449,65 zł (za przejazd).

Marginesowo jedynie należy wskazać, że we wniosku obrońcy nie znalazła się argumentacja mająca na celu wykazanie, że zasądzenie należności w kwocie stanowiącej sześciokrotność stawki minimalnej uzasadnia nakład pracy obrońcy. Samo wykazanie należności za ww. czynności, ich udokumentowanie, nie mogło być uznane za wystarczające do zasądzenia należności w oczekiwanej przez obrońcę wysokości (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2025 r., III KK 435/23, LEX nr 3908829; z dnia 5 września 2025 r., III KK 259/25, LEX nr 3908830).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]